

et område med frihandel, så de har en mulighed for selv at løfte sig og skabe velstand og vækst.

Det er rigtigt, at der er en debat senere i dag, som handler om den bilaterale støtte fra Danmark, og den vil jeg henvise til. Jeg synes ikke, der er tvivl om, at den bedste Øststøtte er medlemskab af EU.

Så til hr. Thulesen Dahl om arbejdskraftens fri bevægelighed: Det, der er tale om her, er, at ansøgerlandenes borgere får mulighed for at arbejde i Danmark. Der har vi fra dansk side under den forrige regering sagt – det er sådan set noget vi var enige i fra Venstres side – at vi ikke kan se nogen grund til, at man skulle vente med at lade ansøgerlandenes mennesker arbejde her i landet. Der er flere grunde til det. Det er et meget uheldigt signal at sende til de østeuropæiske lande, at vi gerne vil have dem med ind i varmen i EU, men så vil vi i øvrigt helst være fri for at se dem. Så det er et meget negativt politisk signal, som vi jo måske også har kunnet se konturerne af i nogle meningsmålinger i de pågældende lande, som er blevet lidt mere negative på det sidste i forhold til EU-ansøgningen.

Det andet er, at vi faktisk i Danmark i løbet af meget kort tid kommer til at mangle arbejdskraft, og derfor er det regeringens politik også mere bredt at åbne for den arbejdskraft, vi har brug for. Der er jo ikke tale om, at det er en ladeport i forhold til flygtninge. Der er tale om europæere, der er medlemmer af EU, og at de får mulighed for at arbejde i Danmark.

Kl. 12.45

Til sidst til hr. Keld Albrechtsen: Den nuværende landbrugsreform løber frem til 2006. Vi agter ikke fra dansk side at åbne den reformdiskussion nu. Dels vil det være håbløst, og dels kan det meget let føre til, at Østudvidelsen forsinkes yderligere.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Charlotte Antonsen: Jeg er helt opmærksom på, at Venstre ikke ønsker at begrave Rumænien og Bulgarien. Men sagen er jo, at der er en risiko for, at en skuffelse ved ikke at blive optaget i december måned, hvis de 10 øvrige optages, medfører, at landene i realiteten begraver sig selv og stopper reformprocessen, for de lande, som har påført deres befolkninger både at ændre politisk og økonomisk system og tilpasse sig EU-standarden, skal jo også have et eller andet at levere til de pågældende befolkninger.

Derfor er mit spørgsmål til fru Charlotte Antonsen: Hvad er Venstres overvejelser i forhold til at sætte et nyt mål, en ny deadline eller noget tilsvarende, så landene har et mål foran sig, et perspektiv, i forhold til at kunne fortsætte en reformproces og nå at kunne blive medlem ét år, et halvt år eller trekvart år, eller hvad der nu skal til, senere, når de har gjort sig klar?

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg må sige, at fru Charlotte Antonsens svar giver grund til bekymring.

I sit første svar omkring landbrugsstøttereformen siger fru Charlotte Antonsen, at det sidste ikke er sagt, og at der er brug for et kompromis. Det er jeg meget enig i. Men så går fru Charlotte Antonsen herop og svarer på et spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen: Nu skal der i øvrigt ikke røres noget som helst ved den reform, som nu ligger fast frem til 2006.

Når jeg synes, det er lidt centralt, er det, fordi det ikke er ubekendt, at fru Charlotte Antonsens parti er tæt på erhvervsorganisationer inden for landbruget i Danmark. Derfor er det ikke uden betydning, med hvilken indstilling Venstre går til disse forhandlinger. Hvis der overhovedet ikke må siges noget, som måske bare giver nogle politiske pejlemærker om, at vi også ønsker en egentlig reform af den fælles landbrugspolitik, fordi det kan genere udvidelsesforhandlingerne, vil jeg gerne sige, at så tror jeg, det her bliver vanskeligt.

Så bare et par enkelte pip om, hvor Venstre kunne forestille sig, som fru Charlotte Antonsen jo siger det, at der skal være et kompromis, at kompromiset kan ligge, er det f.eks. om strukturfondene? Det ville da være en spændende overordnet melding at få her i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Nyrup Rasmussen (S):

Jeg frygtede fru Charlotte Antonsens svar og fik desværre bekræftet, at der ikke er et reelt perspektiv, sådan som partiet Venstre ser det, efter udvidelsen.

Jeg må advare meget imod det. Lad mig bare tage den tyske genforening. Den tyske genforening indebar, at 18 millioner mennesker blev medlemmer af det samme tyske fællesskab.

De nye ansøgerlande udgør, hvis vi tager dem alle under ét, en befolkningsgruppe på 106 millioner indbyggere, altså noget i retning af seks gange så mange mennesker. Hvis vi tager